

ROLUL CONTABILULUI ÎN ORGANIZAREA ÎNTREPRINDERII MODERNE PERFORMANTE

Lect. Univ. Drd. Camelia Mihalciuc - Universitatea „Ștefan cel Mare” Suceava, e-mail: cameliam@seap.usv.ro; cameliamihalciuc@yahoo.com

Abstract:

The accountants role advanced with the evolution of the accounting. The profession of the accountant-economist and the accounting occupy from a long time ago a major responsibility in the process of the capital engaged. The profitability of an affair, the credit of the partners and the financial reliability of the enterprise are identified through the calculation of the accounting.

Profesiunea de economist contabil și contabilitatea ocupă de multă vreme o responsabilitate majoră în procesul angajării capitalului. Profitabilitatea unei faceri, credibilitatea partenerului și bonitatea întreprinderii sunt legitimate prin calculele contabilității. Datorită acestui limbaj formalizat de comunicare, în lumea afacerilor s-a produs o mutație esențială: *trecerea de la empirism la rigoare, de la aprecieri arbitrare la adevărul economic și la imaginea fidelă.*

După incursiunea întreprinsă în lumea afacerilor și asperitățile ei, constatăm serioase preocupări pe linia „normalizării” comportamentului contabil. Arbitru al disputei desfășurate între diferiți utilizatori prezenți pe piața informației, economistul trebuie să exprime într-un limbaj formalizat, adevărul economic. Comanda socială reclamă informații reale, inteligibile, pertinente, neutre, evident la un cost rezonabil.

Realizarea unui corp curent de norme nu se poate realiza decât prin punerea în valoare a energiilor profesioniștilor contabili organizați pentru ca vocea lor să poată fi auzită de mediul economic de afaceri și de mediul social¹.

Rolul școlii este de crea buni contabili, însă valorile nu se opresc la nivelul unei pregătiri universitare. Perfecționarea continuă este cerința unei bune stăpâniri a fenomenului contabil în toată splendoarea lui. Expertul profesionist contabil este care a avut, are și va avea întotdeauna un cuvânt de spus în demersurile normalizării și armonizării contabilității.

Pe de altă parte, nu trebuie neglijat rolul contabilului în „organizarea întreprinderilor moderne, deoarece lui îi sunt încredințate spre dirijare și armonizare cifrele privind mișcarea mijloacelor și resurselor unei întreprinderi, care ordonate pe anumite categorii, după o schemă bine stabilită, pot demonstra la un moment dat situația – oricât de complexă – a unei întreprinderi.”²

Profesia contabilă trebuie să-și îndrepte mai mult atenția spre eficiența și monitorizarea riscurilor, neignorând însă latura formală, aceasta în condiții de independență, confidențialitate și transparență profesională.

Rolul contabililor a evoluat o dată cu evoluția contabilității, de la tehnică de înregistrare a schimburilor comerciale, până la mijloc de control, element probatoriu și miză socială. De-a lungul timpului, delegarea atribuțiilor privind producerea informațiilor pe care le oferă contabilitatea a creat premisele apariției unei profesii contabile de sine stătătoare, cu o importanță tot mai mare și având drept scop legitimarea informațiilor degajate de întreprinderi.

¹ Bunget, O., C., *Contabilitatea românească între reformă și convergență*, Editura Economică, București, 2005, p.123.

² Toma, M., *Organizarea activității de expertiză contabilă și contabil autorizat în România – tradiții și perspective*, Revista Expertiza contabilă nr. 6/1993, p. 10, citat de Bunget, O., C.

Profesiunile liberale (sau libere) trebuie înțelese ca profesii independente, non-comerciale, străine de orice spirit speculativ, constituite în ordine, corpuri, companii sau camere, cu componente de autoreglementare și disciplinare, recunoscute social prin promovarea unor norme proprii de executare a misiunilor ce le sunt date în responsabilitate, dar și a unor norme de etică și deontologie profesională.

Organizarea profesiei contabile este legată, în mod organic de sistemul contabil pe care îl are drept referință, sistem care, în majoritatea cazurilor, este un sistem național. Factorii și demersul istoric care au condus la configurarea actualelor sisteme contabile naționale au influențat, în mod decisiv, formarea și dezvoltarea profesiei contabile³.

Lecția de istorie a contabilității ne arată cum s-au format și s-au dezvoltat două culturi contabile diferite, unii autori le numesc rivale, sistemele contabile anglo-saxone și sistemele contabile europene continentale. Studiul conjuncturilor în care au apărut ne poate oferi răspunsuri la o serie de întrebări referitoare la problemele de armonizare și internaționalizare a contabilității zilelor noastre. Este legic și logic faptul că apariția și dezvoltarea profesiei contabile, în diferite forme de organizare, a urmat drumul parcurs de sistemele contabile, încercând să răspundă solicitărilor acestor sisteme vizavi de cerințele de informare ale utilizatorilor informațiilor financiare. De asemenea, este tot atât de adevărat că această profesiune influențează, la rândul ei, instituțiile și sistemele de contabilitate. Factorii care au influențat apariția diferitelor sisteme de contabilitate, precum și sistemele contabile înseși, au influențat în mod decisiv și formele de organizare ale profesiei contabile.

Întreprinderea modernă își va desfășura activitatea într-un mediu global informatizat. Sistemul informațional contabil al întreprinderii, definit ca setul de resurse umane și de capital dintr-o organizație care se ocupă cu pregătirea informațiilor contabile și, de asemenea, de informațiile obținute prin colectarea și prelucrarea tranzacțiilor economice⁴, va deveni tot mai informatizat și se va baza un sistem informatic cu o pondere în continuă creștere.

Utilizarea principalelor tehnologii informaționale, precum INTERNET-ul și diversele sale aplicații (Intranet, Extranet, poșta electronică, e_marketingul, comerțul electronic ș.a), recunoașterea optică a caracterelor, utilizarea bancomatelor, întâlnirile virtuale conduc întreprinderile spre modernitate. Pentru profesiunea contabilă, dobândirea unei competențe în acord cu aceste tehnologii constituie un imperativ. Tehnologiile informaționale joacă un rol vital în realizarea activității tuturor organizațiilor, orientate atât spre obținerea de profit cât și spre activități non-profit. Profesioniștii contabili trebuie să utilizeze pe scară largă variatele tipuri ale tehnologiilor informaționale. Ei trebuie să joace un rol activ de organizare, avizarea și evaluarea procedurilor de adaptare, dezvoltare și utilizare a tehnologiilor informaționale de către organizații de toate tipurile și mărimile. Societatea contemporană așteaptă ca profesioniștii contabili să dobândească nivelul cerut de competență, pentru a efectua aceste servicii⁵. așa cum am mai arătat, profesiunea contabilă are o arie diversă de acțiune, profesioniștii activând în industrie și comerț, ca liber-profesioniști sau în sectorul public. În această arie, ei își asumă diferite roluri, precum acela de manager financiar, de membru al echipei care configurează sistemul de producere a informațiilor financiare, auditor intern, auditor extern sau expert contabil.

Tehnologiile informaționale afectează modurile în care organizațiile sunt structurate, conduse și își desfășoară activitatea și, ca urmare, sunt în măsură să schimbe natura și aspectul financiar al activității profesioniștilor contabili. Tehnologiile informaționale modifică mediul competitiv la care participă, printre alții, și profesioniștii contabili, și de aceea ei sunt chemați să participe la procesele de creare a informațiilor și de stabilire a arhitecturii sistemului informațional. Ei trebuie, de asemenea, să participe la conducerea, controlul și evaluarea acestui sistem.

³ Botez, D., *Tendențe actualități și perspective ale profesiei contabile din România*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2005, p. 26.

⁴ Oprea, D., *Premisele și consecințele informatizării contabilității*, Editura Graphix, Iași, 1995, p. 31.

⁵ Botez, D., operă citată, p. 204.

Pentru a face față schimbărilor și pentru a obține beneficii de pe urma oportunităților create, dobândirea competenței în domeniul tehnologiilor informaționale nu trebuie neglijată. Cerințele de pregătire a profesioniștilor contabili vor trebui să acopere toate aspectele privind tehnologiile informaționale. Mai mult decât atât, condițiile de acces la profesiunea contabilă trebuie să cuprindă și asemenea competențe. Programele de formare continuă nu pot să prevadă menținerea competenței profesionale în absența perfecționării în domeniul tehnologiilor informaționale. Și, în sfârșit, pentru a-și putea menține competența, profesioniștii contabili trebuie să se perfecționeze cu aceeași „viteză”, ca cea a dezvoltării tehnologiilor informaționale⁶.

Deontologia contabilă exprimă ansamblul regulilor și uzanțelor care reglementează raporturile dintre profesionistul contabil, producător al informației contabile și utilizatorul acesteia. Prin comportament deontologic, profesionistul contabil trebuie să-și impună o manieră de lucru compatibilă cu buna reputație a profesiunii, evitând orice activitate care poate aduce atingere acestei reputații.

Potrivit acestui cod, conduita profesioniștilor contabili și relațiile profesionale cu ceilalți trebuie caracterizate prin⁷:

- *Integritate*: să fie drepti, cinștiți și sinceri în exercitarea lucrărilor;
- *Obiectivitate*: să nu cedeze unor prejudecăți sau opinii apriorice;
- *Independență*: să se manifeste liber față de orice interes, cum ar fi:
 - Implicarea financiară directă sau indirectă în activitatea unui client;
 - Implicarea în calitate de membru al executivului sau ca angajat;
 - Incidența relațiilor de familie;
 - Nivelul onorariilor primite,
 - Acceptarea efectuării de lucrări pe baza unor onorarii neprecizate.
- *Secretul profesional*: să se respecte caracterul confidențial al informațiilor obținute;
- *Să se promoveze profesionalismul și competența profesională.*

Apărarea onoarei și independenței corpului trebuie dovedită prin:

- Știință, competență și conștiință;
- Independență de spirit și dezinteres material;
- Moralitate, probitate și demnitate.

Realitatea economică contemporană, aflată într-o perpetuă transformare, are ca singură constantă schimbarea însăși. Într-o lume a modificărilor spectaculoase în timp relativ scurt, contabilitatea – ca limbaj al afacerilor – trebuie să se adapteze noilor cerințe ale peisajului internațional. Deciziile financiare sunt luate zilnic de indivizi care se bazează direct sau indirect pe acuratețea și relevanța informațiilor contabile.

Dacă aceste informații se dovedesc însă neconforme cu evenimentele economice pe baza cărora au fost generate sau sunt greșit înțelese, rezultatul deciziilor va fi departe de nivelul scontat.

Rezolvarea acestei paradigme constituie preocuparea actuală esențială a profesiei contabile.

Să ne imaginăm o singură oră în care contabilitatea și implicit ideea de ordine și prevedere ar fi abandonate total în plan economic.

Haosul, declinul și falimentul reprezintă sancțiunea pe care legile „naturale” ale economiei le-ar aplica. O decizie neinspirată în strategia întreprinderii, o singură tranzacție efectuată imprudent în acest interval, pot arunca societatea din zona profitabilă în cea a pierderilor sau a unui risc imprudent. Aceasta nu înseamnă că, contabilitatea elimină integral riscul, dar în mod evident, îl poate diminua, iar uneori chiar anticipa.

Faptul că unul din cei mai bogați oameni din lume, celebrul miliardar Bill Gates, proprietarul Microsoft Corporation a fost la originile lui...contabil, ne spune ceva. Deși a pierdut

⁶ Botez, D., operă citată, p. 205.

⁷ Horomnea, E., - *Bazele contabilității. Concepte, aplicații, lexicon*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2003, p. 405.

aproape 1/5 din propria avere în anul 2001, respectiv 11 miliarde USD, „nefericitul” posedă încă o avere mai mare decât PIB-ul României.

În fața unor asemenea paradoxuri și performanțe, e greu să știi cum să reacționezi. Să-l compătimești pentru ceea ce a pierdut sau să-l invidiezi pentru ceea ce ia rămas.

„În a șaptea zi a săptămânii, în loc să se odihnească, Dumnezeu a creat...contabilul. Apropriindu-se de el, l-a binecuvântat și ia spus: fii sănătos și prolific, înmulțește-te, domină industria, comerțul, afacerile și tot ceea ce se mișcă pe fața pământului...”

De un sarcasm evident, gânditorul francez Michel Barba, ne reamintește, într-o formă inedită, un mare adevăr: în drumul către progres și civilizație, societatea umană nu poate ocoli ideea de ordine, disciplină și prevedere în plan economic.

Contabilitatea este un limbaj economic, deoarece reflectă printr-o construcție specifică realitatea economică, utilizând un vocabular propriu, inteligibil pentru membrii grupului căruia i se adresează. Ea concurează cu succes la statutul de limbaj universal al afacerilor, vocația sa internațională inducând, pe lângă fenomenele de normalizare și armonizare, procesul de dată recentă numit convergența standardelor contabile. Pe de altă parte, construcția socială a sistemelor contabile naționale, reclamă, în același timp, existența unor reguli contabile care să conserve culturile contabile naționale⁸.

Acestea sunt doar câteva aspecte care configurează rolul jucat de profesioniștii contabili pe scena multor spectacole ce reprezintă premiere contabile. Acești „preoți ai ritualului contabil” sunt chemați să contribuie semnificativ la crearea unui climat de încredere între diferiții protagoniști ai lumii afacerilor și să ofere asigurări care să crească încrederea în informațiile financiare⁹.

În anii de tranziție, începând din 1990, reglementările legale care au vizat în mod direct sau măcar tangent problemele legate de contabilitate și de profesioniștii contabili, au cunoscut mai multe modificări și completări, astfel încât constatăm tendința de armonizare a reglementărilor naționale cu reglementările internaționale în materie. Totuși, mai există multe puncte de referință care ne conduc la concluzia că, nu în toate cazurile, eforturile de armonizare au dat rezultatele așteptate. Modificarea periodică a prevederilor legale privind organizarea și conducerea contabilității, precum și acelor privind activitatea profesioniștilor contabili, stau dovadă în acest sens.

Trebuie să recunoaștem, de asemenea, că în mediul de afaceri românesc funcționează încă unii operatori economici, ai căror reprezentanți au dobândit un nivel educațional necesar care să susțină și să accepte reformele în domeniul contabil.

Din acest punct de vedere, există, încă, în mediul economic românesc, destule persoane care nu stăpânesc noțiunile elementare ale „limbajului afacerilor”, așa cum mai este denumită contabilitatea. Problemele de fond, se află, însă, și în interiorul profesiei contabile. Imperfecțiunile existente solicită măsuri serioase de remediere a acestora, pentru a pregăti profesioniștii contabili, cu privire la provocările pe care le au de depășit în perioada următoare.

Contabilitatea nu a luat naștere, și mai ales, nu a evoluat decât în condițiile în care raritatea resurselor a impus o eficientizare tot mai mare a alocării acestora în vederea satisfacerii necesităților alternative ale oamenilor și, în perioada modernă, ca urmare a unor necesități crescânde de informare în vederea luării celor mai bune decizii sau, așa cum s-a intuit de peste cinci sute de ani, cel puțin pentru a evalua impactul luării deciziilor: ”Conturile nu sunt altceva decât exprimarea în scris a ordinii afacerii pe care un negustor o are în afacerea sa și va ști exact dacă afacerea merge bine sau nu”.

De puțin timp, se încearcă o schimbare a opticii conform căreia contabilitatea s-a dezvoltat ca răspuns la practică, în favoarea încercărilor de anticipare a nevoilor de informare contabilă și, implicit, a tehnicilor și instrumentelor contabile care trebuie dezvoltate în perspectivă. Pornind de la

⁸ Botez, D., *Tendențe actualități și perspective ale profesiei contabile din România*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2005, p. 9.

⁹ Botez, D., operă citată.

această necesitate (o altă necesitate!) se poate observa o schimbare a modului de abordare a contabilității, încercându-se crearea științifică de noi tehnici contabile pornind de la necesități viitoare, care, datorită naturii comportamentului socio-economic uman (care este imprevizibil și pe termen scurt, nu numai pe termen lung), pot fi destul de abstracte, uneori chiar utopice¹⁰.

Pentru toată lumea de astăzi, contabilitatea este o activitate practică desfășurată de profesioniștii care au rolul de a furniza informații utile pentru luarea deciziilor la nivelul organizațiilor. Însă, mai puțini știu că practica reprezentării contabile a tranzacțiilor economice are o istorie multimilenară și este izvorâtă din nevoia omului de a-și construi mediul economic. Cu timpul, această practică a devenit apanajul unor oameni specializați, care posedă anumite cunoștințe pentru exercitarea profesiei lor. Altfel spus, a apărut contabilitatea, în sensul modern al cuvântului, practicată astăzi de contabili care activează în organisme profesionale constituite la nivel național și internațional, iar disciplina contabilității este un domeniu științific care se studiază în universități și oferă un câmp de cercetare oamenilor de știință.

Contabilitatea este o formă de reprezentare a unei organizații (o întreprindere de producție, o bancă, o asociație caritabilă, o școală publică etc.). „Arta” acestei reprezentări se practică de către persoane abilitate, profesioniștii contabili, care au o pregătire (universitară) adecvată. În acest sens vorbim de contabilitate ca de o „*o tehnică de gestiune*” care permite sesizarea (prin întocmirea documentelor primare), colectarea, prelucrarea și analiza informației privind tranzacțiile și evenimentele unei organizații¹¹.

S-a scris și vorbit tot mai mult în ultimul deceniu despre provocarea profesiei contabile românești, despre rolul contabililor în economia de piață concurențială, despre povestea contabilului creativ, sau dilemele și contradicțiile contabilului în raportul de forță creat între contabilitate și fiscalitate. Am spicuit doar câteva dintre tematicile celor mai frecvente dezbateri ori exegeze care și-au propus să pună sub microscop: profesia contabilă.

Câteva aspecte incită profesia contabilă, aspecte care vizează în principal: *etica profesională, independența și credibilitatea acestei frumoase, incitante dar și controversate profesii*. Veți spune că este o profesie ca oricare alta și nu trebuie cantonată în reguli excesive dar u ridicată mai presus de acestea printr-o libertate sau flexibilitate în raționament. Dar cine cunoaște povestea contabilului creativ, mai mult cine este conștient de mizele care sunt în joc atunci când situațiile financiare ale unei întreprinderi se pregătesc și cum mai e și cu imaginea fidelă sau cu respectarea unui cod de etică și deontologie profesională este captat de subiect¹².

Contabilii nu trăiesc izolați, ci se manifestă ca actori, pe o piață unde se confruntă cererea și oferta de informații contabile. Fiind vorba despre a acționa pe o piață, „artiștii contabili” vor ști să își vândă marfa și vor oferi o imagine a performanței pentru țările în care investitorii manifestă o presiune puternică, o imagine a stabilității pentru țările în care bancherii dețin o poziție dominantă și, dacă vreți, o imagine fiscală pentru țările în care statul joacă un rol semnificativ în contabilitate. În aceste condiții a vorbi despre etica profesională naște inevitabil anumite suspiciuni.

Etica este știință despre morală, despre normele de comportare care reglementează relațiile dintre oameni, precum și atitudinea lor față de societate...Sistemele etice cuprind, alături de elaborarea unui anumit cod moral, care este un ansamblu de norme morale, o analiză a problemelor teoretice fundamentale privind morală: originea și esența moralei, natura noțiunilor și a judecăților morale, a principiilor și valorilor morale, criteriul moralității, posibilitatea sau imposibilitatea alegerii libere a comportării.

Cât de etic este profesionistul contabil, care se lasă influențat în aplicarea raționamentului său de interesele grupurilor de presiune? Ce relevanță mai are respectarea unui cod de etică profesională, în condițiile în care un bun profesionist este cel care, la întrebarea cât fac 1+1, răspunde cu un zâmbet subtil în colțul gurii: cât vrei să faci?

¹⁰ Dobroțeanu, L., - *Geneză și viitor în contabilitate*, Editura Economică, București, 2005, pag. 19.

¹¹ Ionașcu, I., - *Dinamica doctrinelor contabilității contemporane*, Editura Economică, București, 2005, p.33.

¹² Horomnea, E., operă citată, p. 431.

În mod clar, aspectele de ordin economic, politic sau social interferează cu cele contabile. Etica nu mai poate fi interpretată ca o echidistanță a contabililor, care să acționeze într-o lume a lor, izolată ermetic de toate influențele posibile. Profesionistul va trebui să prezinte sau să tindă să prezinte o imagine fidelă, fără a ascunde în mod voit anumite aspecte.

Mediul în care acționează va influența evaluările, aprecierile și în final, imaginea oferită, însă etica ar trebui să îl oprească pe profesionist să ofere informații care să conducă la inducerea în eroare a unor categorii de utilizatori. Derapajele contabile, practicile contestabile sau înșelătoare ar trebui aspru sancționate dar bineînțeles nu doar de mediul universitar.

Pentru ca membrii profesiei contabile să poată s-și îndeplinească rolul de apărător al eticii în afaceri, se impune pregătirea lor în acest domeniu.

Treptat odată cu noile provocări la care trebuie să răspundă contabilitatea, s-a conturat un nou tip de *profesionist contabil*. O încercare de a schița *un portret robot* al acestuia trebuie să surprindă, în primul rând, capacitatea acestuia de a pune în valoare credibilitate și comparabilitate informațiilor contabile pe care le-a pregătit sau asistat pentru a fi pregătite.

Un bun profesionist în zilele noastre știe ce înseamnă reforma contabilă românească cu toate hățișurile ei, învață să înțeleagă și să aplice Standardele Internaționale de Raportare Financiară, este conștient de importanța și amplitudinea aplicării raționamentului profesional, consiliază manageriatul întreprinderii în crearea politicilor contabile, se supune codului de etică profesională și este conștient de limitele judecăților sale. Se formează în permanență și activează în cadrul unui organism profesional. *Profesionistul de succes este tânăr sau vârstnic, bărbat sau femeie?* Răspunsul este: *competența este cea care primează.*

Un profesionist contabil trebuie să fie sincer și corect în realizarea serviciilor profesionale. El trebuie să fie imparțial și nu trebuie să admită prejudecăți sau abateri, conflicte de interese sau influențarea sa de către alții în privința încălcării obiectivității. În același timp el are datoria permanentă de a-și menține cunoștințele profesionale și aptitudinile la nivelul cerut, pentru se asigura că un client este beneficiarul unui serviciu profesional competent, bazat pe ultimele evoluții din domeniul practicii, legislației și tehnicii. Să nu uităm însă că profesionistul contabil trebuie să respecte confidențialitatea informațiilor dobândite în timpul îndeplinirii serviciilor profesionale și nu trebuie să utilizeze sau să divulge aceste informații fără autorizare clară și expresă sau numai dacă există un drept legal sau profesional sau datoria de a face acest lucru¹³. Un profesionist contabil trebuie să-și îndeplinească sarcinile profesionale în conformitate cu normele tehnice și profesionale relevante. Profesiuniștii contabili au datoria de a executa cu grijă și abilitate instrucțiunile clientului, în măsura în care sunt compatibile cu cerințele de integritate, obiectivitate și în cazul liber-profesiuniștilor contabili, cu independența. În plus, ei trebuie să se conformeze normelor profesionale și tehnice emise de: I.A.S.B., I.F.A.C., M.F.P., C.E.C.C.A.R. și Camera Auditorilor Financiar.

Dincolo de orice diferențe firești în nuanțarea sau formularea ideilor și, implicit, în stilul de exprimare, trebuie să ne unească esențial adevăruri fundamentale și elemente de strategie comună. Dintre acestea, în opinia mai multor autori, trei merită a fi reținute în mod special¹⁴:

- Prin natura și obiectivele ei, profesia contabilă deține o mare responsabilitate în universul complex al afacerilor. *O contabilitate riguroasă este esențială pentru angajarea eficientă a capitalului și implicit pentru credibilitatea pe care trebuie clădită orice afacere.* În consecință, o contabilitate performantă se autoimpune în praxis-ul economic prin relevanța ofertei sale informaționale. Acesta este *premisea fundamentală pentru perceperea corectă a dimensiunilor profesiei noastre.*

- „Profesiunea contabilă are pe alte meridiane un statut bine definit, o anumită „bonitate bucurându-se de mai multă considerație în plan social. Firesc, prin efort, vocație, competență și

¹³ Idem, pag. 332.

¹⁴ Horomnea, E., - *Tratat de contabilitate, vol. II*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2003, p. 213.

probitate profesională va trebui să dobândim locul pe care-l merităm cu adevărat. *Existența unei profesii se afirmă, nu se discută.* Utilizarea unui limbaj coerent și inteligibil, evitarea „dadaismului în știință”, arta comunicării și a dialogului cu „restul lumii” ne vor ajuta să fim înțeleși într-o altă manieră, să progresăm în această direcție. Deviza noastră este „*Economistul contabil nu trebuie să fie numai contabil*” sau să știe numai că *Debit = Credit*. Cultura generală și de specialitate, realizată prin procesul unei instrucții și educații permanente, modifică esențial statutul profesiei noastre. *Economistul nu mai poate fi un simplu și docil executant al unor operații de rutină. Comanda socială impune specialistul de performanță, dinamic și creativ în gândire, mobil și eficient în acțiunile sale.*

- Recunoaștem sau nu, profesia noastră nu este iubită, fapt pentru care și imaginea ei se află uneori în suferință. Printr-un demers specific, contabilitatea se adresează cu prioritate laturii mercantile și reci din existența noastră, respectiv, afacerea și într-o mică măsură, emoționalului, laturii afective.

A ști contabilitate nu înseamnă totul. A iubi contabilitatea nu este suficient. Pentru a înțelege adevăratul mesaj al cifrelor, trebuie să știm să iubim contabilitatea¹⁵.

De ce merită să înveți contabilitatea și limbajul ei?

Acest răspuns îl putem găsi în următorul decalog pentru economistul mileniului III:

1. Pentru că trăim într-o lume cu resurse limitate;
2. Pentru că primul pas spre prosperitate îl reprezintă chiverniseala;
3. Pentru că nimeni nu a eșuat în afaceri atunci când a socotit prea mult. Invers, slavă Domnului;
4. Pentru că ordinea din cuget trebuie instaurată și în viață;
5. Pentru că primul semn al declinului în afaceri îl reprezintă lipsa de informare;
6. Pentru că fără prudență, ordine și rigoare poți risipi într-o clipă ceea ce ai agonisit într-o viață;
7. Pentru că este demn să-ți măsoari cu cumpătate efortul;
8. Pentru că cifrele vorbesc uneori mai relevant decât cuvintele;
9. Pentru că unul dintre cei mai bogați oameni ai planetei (Bill Gates) a fost la originile lui...contabil;
10. Pentru că așa cum a spus Goethe, „*contabilitatea este una din cele mai ingenioase creații ale spiritului uman*”.

BIBLIOGRAFIE:

1. Botez, D., *Tendențe actualități și perspective ale profesiunii contabile din România*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2005.
2. Bunget, O., C., *Contabilitatea românească între reformă și convergență*, Editura Economică, București, 2005.
3. Dobroțeanu, L., - *Geneză și viitor în contabilitate*, Editura Economică, București, 2005.
4. Horomnea, E., - *Tratat de contabilitate, vol. II*, Editura Sedcom Libris, Iași, 2003.
5. Ionașcu, I., - *Dinamica doctrinelor contabilității contemporane*, Editura Economică, București, 2005.
6. Oprea, D., *Premisele și consecințele informatizării contabilității*, Editura Graphix, Iași, 1995.
7. Toma, M., *Organizarea activității de expertiză contabilă și contabil autorizat în România – tradiții și perspective*, Revista Expertiza contabilă nr. 6/1993.

¹⁵ Horomnea, E., - *Bazele contabilității, Concepte și aplicații*, ediție revizuită, Editura Sedcom Libris, Iași, 2004.